

**PREZES
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI
I KONSUMENTÓW
DELEGATURA W BYDGOSZCZY**

ul. Długa 47
85-034 Bydgoszcz
tel. (052) 345-56-44, Fax (052) 345-56-17
E-mail: bydgoszcz@uokik.gov.pl

Bydgoszcz, dnia 1 września 2008r.

Znak: RBG-61-26//08/RKJ

DECYZJA nr RBG-23/2008

- I. Na podstawie art. 28 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50 poz. 331 ze zm.: Dz. U. z 2007r. Nr 99 poz. 660, Nr 171 poz. 1206) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i §7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 134 poz. 939), w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po przeprowadzeniu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, wszczętego z urzędu przeciwko przedsiębiorcy Annie Trepanowskiej prowadzącej działalność pod nazwą Przedszkole Niepubliczne „Pinokio” w Bydgoszczy w związku ze stosowaniem we wzorcu umowy „umowa o korzystanie z usług przedszkola” postanowienia o treści:

„Przedszkole może rozwiązać umowę bez wypowiedzenia w przypadku powtarzającego się nieterminowego regulowania należności bądź ich niewiszczania przez dwa okresy płatności” (pkt 8 umowy),

w wyniku którego uprawdopodobniono, iż wymieniony przedsiębiorca stosuje praktykę, o jakiej mowa w art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 powołanej ustawy, w związku **ze zobowiązaniem się przedsiębiorcy** Anny Trepanowskiej do podjęcia działań zmierzających do zaniechania naruszenia zbiorowych interesów konsumentów poprzez zmianę treści kwestionowanych postanowień umownych, **nakłada się** na Annę Trepanowską prowadzącą działalność pod nazwą Przedszkole Niepubliczne „Pinokio” w Bydgoszczy obowiązek wykonania tego zobowiązania poprzez:

- a) zmianę umów istniejących w obrocie prawnym, w terminie 2 tygodni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji, zgodnie z przyjętym zobowiązaniem i przedłożonym projektem aneksu do „umowy o korzystanie z usług przedszkola”, załączonym do pisma przedsiębiorcy z dnia 1 lipca 2008r.

- b) zawieranie nowych umów zgodnie z przyjętym zobowiązaniem i wzorcem umowy, załączonym do pisma przedsiębiorcy z dnia 1 lipca 2008r.
- II. Na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 50 poz. 331 ze zm.: Dz. U. z 2007r. Nr 99 poz. 660, Nr 171 poz. 1206) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i §7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 134 poz. 939), w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, **nakłada się na** Annę Trepanowską prowadzącą działalność pod nazwą Przedszkole Niepubliczne „Pinokio” w Bydgoszczy **obowiązek złożenia informacji** o stopniu realizacji zobowiązań nałożonych w punkcie I decyzji oraz przedłożenia potwierdzonych kopii umów zawartych zgodnie z postanowieniami ww. wzorca umowy, w terminie 3 miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Uzasadnienie

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: Prezes Urzędu, organ antymonopolowy) w ramach badania wzorców umów stosowanych przez przedsiębiorców prowadzących działalność polegającą na świadczeniu usług przedszkolnych przeprowadził postępowanie wyjaśniające, w trakcie którego uzyskał wzorec umowy „umowa o korzystanie z usług przedszkola” (dalej wzorec umowy) stosowany przez przedsiębiorcę Annę Trepanowską prowadzącą działalność pod nazwą Przedszkole Niepubliczne „Pinokio” w Bydgoszczy (dalej przedsiębiorca).

W wyniku analizy tego dokumentu Postanowieniem Nr RBG-119/2008 z dnia 24 kwietnia 2008r. zostało wszczęte postępowanie w sprawie stosowania przez przedsiębiorcę praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, polegającej na zamieszczeniu we wzorcu umowy postanowienia w brzmieniu:

„Przedszkole może rozwiązać umowę bez wypowiedzenia w przypadku powtarzającego się nieterminowego regulowania należności bądź ich niewiszczenia przez dwa okresy płatności”(pkt 8 umowy),

które jest postanowieniem umownym wpisanym - na podstawie art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego - do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, co może stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50 poz. 331 ze zm.: Dz. U. z 2007r. Nr 99 poz. 660, Nr 171 poz. 1206; dalej: ustawa).

Ustosunkowując się do postawionego zarzutu przedsiębiorca w piśmie z dnia 14 maja 2008r. i 1 lipca 2008r. poinformował, że zobowiązuje się do podjęcia działań zmierzających do zaniechania stosowania kwestionowanych zapisów poprzez:

1/ wprowadzenie nowego wzoru umowy, w którym usunięty został zakwestionowany przez organ antymonopolowy zapis umowy

2/ w stosunku do umów już zawartych przed zmianą wzorca – do podpisania aneksów, eliminujących zakwestionowane postanowienia.

Przedsiębiorca załączył do pisma nowoopracowany wzorec umowy oraz projekt aneksu do umów już zawartych.

W nowoopracowanym wzorcu umowy usunięto treść dotychczasowego pkt 8, a kolejnym punktem nadano kolejność z uwzględnieniem usunięcia dotychczasowego pkt 8.

W projekcie aneksu do umów już zawartych uchylono pkt 8 wzorca.

Przedsiębiorca w piśmie z dnia 1 lipca 2008r. poinformował, że w oparciu o zakwestionowany wzorzec zawarł 147 umów.

Prezes Urzędu ustalił następujący stan faktyczny:

Anna Trepanowska prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą Przedszkole Niepubliczne „Pinokio” w Bydgoszczy w oparciu o wpis do ewidencji działalności gospodarczej oraz na podstawie wpisu do ewidencji placówek niepublicznych, prowadzonych przez Prezydenta Miasta Bydgoszczy.

W ramach prowadzonej działalności przedsiębiorca zawiera z konsumentami umowy o świadczenie usług przedszkolnych. W oparciu o postanowienia analizowanego wzorca przedsiębiorca zawarł 147 umów.

Analiza wskazanego dokumentu pozwoliła na postawienie przedsiębiorcy zarzutu naruszenia zbiorowych interesów konsumentów poprzez zamieszczenie w stosowanym w obrocie z konsumentami wzorcu umowy postanowienia, którego tożsama treść została wpisana do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, to jest zapisu w brzmieniu:

„Przedszkole może rozwiązać umowę bez wypowiedzenia w przypadku powtarzającego się nieterminowego regulowania należności bądź ich nieuiszczania przez dwa okresy płatności” (pkt 8 umowy), co może stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 powołanej ustawy.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej SOKiK) uznał za niedozwolone postanowienia umowne zapisy o treści:

- poz. 726 w rejestrze niedozwolonych postanowień umownych: „ Nieusprawiedliwione zaleganie z uiszczeniem chesnego lub innych opłat spowoduje skreślenie z listy studentów”,
- poz. 1350 w rejestrze niedozwolonych postanowień umownych: „ Towarzystwo może również odstąpić od niniejszej umowy ze skutkiem natychmiastowym w przypadku, gdy Partycypant opóźni się powyżej 14 dni z wpłatą a) którejkolwiek z rat określonych w par. 2 pkt 3; b) dopłaty wynikającej z par. 2 pkt 4; c) odsetek określonych w par. 2 pkt 7”.

Przedsiębiorca przedłożył nowoopracowany wzorzec umowy o korzystanie z usług przedszkola, w którym postanowienie dotychczasowego pkt 8 zostało usunięte, a kolejnym punktem nadano kolejność z uwzględnieniem usunięcia dotychczasowego pkt 8.

Organ antymonopolowy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 24 ust. 1 ustawy, zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Art. 24 ust. 2 pkt 1 stanowi, że przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy, w szczególności stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego.

Zgodnie z art. 4 pkt. 1 ustawy przez przedsiębiorcę rozumie się przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Z przepisów art. 4 ust. 1 w związku z art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (t.j.:

Dz. U. z 2007r. Nr 155, poz. 1095 ze zm.) wynika natomiast, że przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, która we własnym imieniu wykonuje działalność gospodarczą, tj.: działalność zarobkową w sposób zorganizowany i ciągły. Wobec powyższego uznać należy, iż strona niniejszego postępowania, wpisana jako osoba fizyczna do ewidencji działalności gospodarczej i świadcząca odpłatnie usługi przedszkolne, niewątpliwie posiada status przedsiębiorcy. Zachowania niniejszego podmiotu podlegają zatem kontroli dokonywanej na gruncie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W niniejszej sprawie postawione przedsiębiorcy zarzuty, które aby mogły być skutecznie ocenione w ramach art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1, muszą spełniać poniższe przesłanki:

1. być działaniem bezprawnym i polegać na stosowaniu w obrocie konsumenckim postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone,
2. godzić w zbiorowe interesy konsumentów.

Bezprawność tradycyjnie ujmowana jest jako sprzeczność z obowiązującym porządkiem prawnym. Pojęcie „porządek prawny” obejmuje nakazy i zakazy wynikające z normy prawnej, a także nakazy i zakazy wynikające z norm moralnych i obyczajowych określanych jako zasady współżycia społecznego.

Organ antymonopolowy zauważa, że działanie przedsiębiorcy, polegające na stosowaniu postanowień wzorców umów wpisanych do rejestru niedozwolonych postanowień umownych, należy uznać za bezprawne nie tylko ze względu na fakt zdefiniowania w art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy określonej praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów. O bezprawności tegoż działania przesądza również rozszerzona skuteczność wyroku w sprawie o uznanie postanowień umownych za niedozwolone, co wynika z art. 479⁴³ Kodeksu postępowania cywilnego. W momencie wpisania do rejestru zapisu uznanego przez sąd za niedozwolone postanowienie umowne, zapis ów staje się samodzielnie funkcjonującą zasadą, która została zakwestionowana. Ze względu na rozszerzoną skuteczność wyroku, klauzule spełniają funkcję podobną do przepisów prawa, zaś posługiwanie się nimi w kontaktach z konsumentami jest zakazane.

Wzorce umów stosowane przez przedsiębiorców w kontaktach z konsumentami podlegają szczególnej kontroli. Wzorzec umowy to doktrynalne określenie wszelkich jednostronnie przygotowanych z góry przed zawarciem umowy, gotowych klauzul umów w postaci warunków umów, ich wzorów, regulaminów, statutów itp. (tak E. Łętowska, Prawo umów konsumenckich, C.H. Beck 2002, s. 292).

W systemie polskiego prawa cywilnego ustawodawca przewidział instytucję abstrakcyjnej kontroli wzorców umownych, realizowanej w drodze postępowania o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie (wyroki: z dnia 29 września 2005r., sygn. akt: VI Aca 381/05; z dnia 16 listopada 2005r., sygn. akt VI Aca 473/05), „celem postępowania w sprawach o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone jest tzw. abstrakcyjna kontrola wzorców, dokonana w oderwaniu od konkretnej umowy, zaś wyrok uwzględniający powództwo przez uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone i zakazanie ich stosowania ma, zgodnie z art. 479⁴³ k.p.c., od chwili wpisania do odpowiedniego rejestru, skutek także wobec osób trzecich(...)”. Co więcej, jak wskazał Sąd Najwyższy w uchwale

z dnia 13 lipca 2006 r., sygn. akt III SZP 3/06, „stosowanie postanowień wzorców umów o treści tożsamej z treścią postanowień uznanych za niedozwolone prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 Kodeksu postępowania cywilnego, może być uznane w stosunku do innego przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów”. Tak więc, dokonując oceny treści postanowień umownych wykorzystywanych przez przedsiębiorców we wzorcach umownych należy wykorzystywać reguły interpretacji wykształcone w nauce prawa i praktyce orzeczniczej. Stąd też, niedozwolone będą takie postanowienia umów, które mieszczą się w „hipotezie” klauzuli wpisanej do rejestru, której treść zostanie ustalona w oparciu o dokonaną jej wykładnię. Nie jest zatem konieczna dokładna, literalna identyczność klauzuli wpisanej do rejestru i klauzuli z nią porównywanej.

Prezes Urzędu zakwestionował zapis zamieszczony w wykorzystywanym przez przedsiębiorcę wzorcu umowy z uwagi na jego tożsamość z klauzulami wpisanymi do Rejestru. W ocenie organu antymonopolowego, zapis stosowany przez przedsiębiorcę tj. §8 wzorca w brzmieniu: *„Przedszkole może rozwiązać umowę bez wypowiedzenia w przypadku powtarzającego się nieterminowego regulowania należności bądź ich niewuiszczania przez dwa okresy płatności”* jest tożsamy z zapisami uznanymi wyrokami SOKiK:

1/ 27 lutego 2006r., sygn. akt XVII AmC 105/04 w brzmieniu: *„Niesprawiedliwione zaleganie z uiszczeniem czesnego lub innych opłat spowoduje skreślenie z listy studentów”*,

2/ z dnia 31 października 2007r., sygn. akt XVII AmC 90/07 o treści, *„Towarzystwo może również odstąpić od niniejszej umowy ze skutkiem natychmiastowym w przypadku, gdy Partycypant opóźni się powyżej 14 dni z wpłatą: a.którejkolwiek z rat określonych w § 2 pkt. 3, b.dopłaty wynikającej z § 2 pkt. 4, c.odsetek określonych w § 2 pkt. 7”*

za zakazane do stosowania w obrocie z konsumentami i wpisane do Rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone pod numerami 726,1350).

Organ antymonopolowy zauważa, iż art. 385¹ §1 Kodeksu cywilnego stanowi, że postanowienia umowy zawieranej z konsumentem nie uzgodnione indywidualnie nie wiążą go jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (niedozwolone postanowienia umowne). Przepisy ogólne o zobowiązaniach zawarte w kodeksie cywilnym wymagają od wierzyciela wezwania dłużnika do spełnienia ciężącego na nim świadczenia. Dopiero po bezskutecznym upływie terminu wskazanego w wezwaniu wierzyciel ma prawo odstąpić od umowy z tytułu niespełnienia świadczenia przez dłużnika. Tym samym przedszkole powinno wezwać rodzica do zapłaty zaległych kwot wyznaczając mu termin do spełnienia tego obowiązku. Dopiero bezskuteczny upływ tego terminu daje przedszkolu prawo do skreślenia dziecka z listy uczestników. Tak samo uznał SOKiK wskazując, że umowy o świadczenie usług są umowami wzajemnymi, a jednostronne rozwiązanie takiej umowy w przypadku niespełnienia przez konsumenta świadczenia pieniężnego w terminie jest sprzeczne z art. 491 kodeksu cywilnego, który stanowi, że jeżeli jedna ze stron dopuszcza się zwłoki w wykonaniu zobowiązania z umowy wzajemnej, druga strona może wyznaczyć jej dodatkowy odpowiedni termin do wykonania z zagrożeniem, że w razie bezskutecznego upływu wyznaczonego terminu będzie uprawniona do odstąpienia od umowy. Pomimo, że przepis ten ma charakter dyspozytywny, to jednak zdaniem SOKiK jego treść jest powszechnie stosowana w obrocie gospodarczym i stanowi jeden z dobrych obyczajów. Zapisy w zakwestionowanym brzmieniu skutkują nierównością stron umowy, gdyż takiej możliwości nie ma konsument.

Zarówno zapis stosowany przez przedsiębiorcę, jak i zapisy uznane przez SOKiK za niedozwolone postanowienie umowne są tożsame w skutkach, bowiem przyznają jednej stronie umowy prawo do rozwiązania umowy bez wezwania dłużnika do spełnienia ciążącego na nim obowiązku zgodnie z regulacjami zawartymi w kodeksie cywilnym.

Porównywane wyżej zapisy nie zachowują wprawdzie identycznego brzmienia, jednakże analiza ich treści prowadzi do wniosku, iż wywołują one identyczne skutki.

Uwzględniając powyższe należy uznać, iż kwestionowany zapis wzorca umowy stosowanego przez przedsiębiorcę mieści się w hipotezach wymienionych klauzul wpisanych do Rejestru.

Tym samym udowodniono, iż spełniona została przesłanka bezprawności działania przedsiębiorcy, polegającego na stosowaniu w obrocie konsumenckim postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone.

Druga z wymienionych wyżej przesłanek jest spełniona, gdy dane działanie przedsiębiorcy godzi w interesy konsumentów, jako zbiorowości, gdyż ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów chroni interesy nieograniczonej liczby konsumentów, których nie da się zidentyfikować. Z takim przypadkiem mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Działanie przedsiębiorcy prowadzącego prywatne przedszkole godzi w interesy ogółu obecnie korzystających z jego usług konsumentów, ale także każdego potencjalnego konsumenta, który zdecyduje się zawrzeć z tym przedsiębiorcą umowę, o korzystanie z usług przedszkola. Naruszane przy tym interesy konsumentów nie mają jednostkowego charakteru, ale są wspólne dla z góry nieustalonej zbiorowości konsumentów.

Należy zatem stwierdzić, iż spełniona została druga z przesłanek uznania działania przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów.

W związku ze spełnieniem obu przesłanek należało uznać, iż działanie przedsiębiorcy stanowi praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, wymienioną w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy.

Zgodnie z art. 28 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli w toku postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostanie uprawdopodobnione, na podstawie okoliczności sprawy, informacji zawartych w zawiadomieniu lub innych informacji będących podstawą wszczęcia postępowania z urzędu, że przedsiębiorca stosuje praktykę, o której mowa w art. 24 ustawy, a przedsiębiorca, któremu zarzucane jest naruszenie tego przepisu, zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom, Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, nałożyć obowiązek wykonania zobowiązania.

Taka sytuacja zachodzi w niniejszej sprawie. Po wszczęciu postępowania administracyjnego przedsiębiorca w piśmie z dnia 14 maja i 1 lipca 2008r. poinformował Prezesa Urzędu, że zobowiązuje się do podjęcia następujących zmian:

- 1/ wprowadzenia nowego wzoru umowy, w którym usunięty został zakwestionowany przez organ antymonopolowy zapis umowy
- 2/ w stosunku do umów już zawartych przed zmianą wzorca – do podpisania aneksów eliminujących zakwestionowane postanowienia.

Przedsiębiorca załączył do pisma nowoopracowany wzorzec umowy oraz projekt aneksu do umów już zawartych.

W nowoopracowanym wzorcu umowy usunięto treść dotychczasowego pkt 8, a kolejnym punktem nadano kolejność z uwzględnieniem usunięcia dotychczasowego pkt 8.

W projekcie aneksu do umów już zawartych uchylono pkt 8 wzorca.

Przedsiębiorca w piśmie z dnia 1 lipca 2008r. poinformował, że w oparciu o zakwestionowany wzorzec zawarł 147 umów.

Zaproponowane przez przedsiębiorcę zmiany kwestionowanego postanowienia wzorca umowy uwzględniają, w ocenie Prezesa Urzędu, obowiązujące przepisy prawa, w szczególności art. 385 i nast. Kodeksu cywilnego i mogą zostać wprowadzone do obrotu konsumenckiego w miejsce niedozwolonych.

W związku z powyższym w pkt I sentencji niniejszej decyzji przyjęto zobowiązanie przedsiębiorcy, do zaniechania działań sprzecznych z prawem poprzez zaprzestanie stosowania zakwestionowanych zapisów i nałożono obowiązek wykonania tego zobowiązania poprzez:

- a) zmianę umów istniejących w obrocie prawnym, w terminie 2 tygodni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji, zgodnie z przyjętym zobowiązaniem i przedłożonym projektem aneksu do „umowy o korzystanie z usług przedszkola”, załączonym do pisma przedsiębiorcy z dnia 1 lipca 2008r.
- b) zawieranie nowych umów zgodnie z przyjętym zobowiązaniem i wzorcem umowy, załączonym do pisma przedsiębiorcy z dnia 1 lipca 2008r.

Na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy Prezes Urzędu nałożył na przedsiębiorcę obowiązek przekazania informacji o realizacji zobowiązania nałożonego w punkcie I sentencji decyzji oraz przedłożenia potwierdzonych kopii umów zawartych zgodnie z postanowieniami ww. wzorca umowy, w terminie 3 miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie- Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwóch tygodni od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów- Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Bydgoszczy.

Z upoważnienia Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury w Bydgoszczy
Dorota Karczewska

Otrzymują:

1. Anna Trepanowska
Przedszkole Niepubliczne „Pinokio”
Ul. Dunikowskiego 4
85-863 Bydgoszcz
2. a/a